

[Aage Frandsen]

Vi er meget imod den tankegang, som hr. Helge Sander var inde på, at man også skal kunne stemme ved kompetente forsamlinger. Ja, det er selvfølgelig parterne, der skal finde ud af, hvordan de vil gøre det, men det må da være dem, der har overenskomsten og skal leve med den, der primært skal have det ansvar. Det er da bedre at sige, at det skal være direkte ved urafstemning, frem for at det er folk, der sidder i bestyrelser eller i organisationernes ledelse, der skal bestemme det.

Jeg synes, det ville være rart, hvis Socialdemokratiet og regeringen – i det omfang det er det samme, og hvis ikke det er det samme, så begge parter – ville sige, hvad det er i de to dele af forslaget, som man godt kan lide.

Man siger, at man går ind for demokratisering og man går ind for modernisering. Ordet modernisering kan jo betyde tusind forskellige ting. Demokratisering må nok betyde noget i retning af at fjerne 35 pct.-reglen, gør det ikke? Jeg spørger hr. Poul Erik Dyrhund, om det er 35 pct.-reglen, man er villig til at se på, dvs. om hr. Poul Erik Dyrhund er i overensstemmelse med LO, som Socialdemokratiet trods alt ofte tænker en del på, når man træffer beslutninger i arbejdsmarkedsspørgsmål.

LO har jo besluttet at sige, at 35 pct.-reglen skal væk. Derfor må jeg spørge hr. Poul Erik Dyrhund: Er Socialdemokratiet enig med LO? Og når LO er enig i det synspunkt, men DA ikke er det, betyder det så, at regeringen ikke vil gøre noget, så længe DA ikke vil være med? Er det DA, der skal blokere for noget, som i virkeligheden vedrører LO's medlemmer og ikke DA's medlemmer? Hvorfor skal DA i virkeligheden blande sig i det her? Det er LO's medlemmer, der drejer sig om. Det er deres forhold, det drejer sig om.

Hvis man ikke vil være med til sammenkædningsreglernes ophævelse lige nu, synes vi derfor, at man i hvert fald skal ophæve 35 pct.-reglen. Den blander sig jo ikke ind i forligsmandens forhandlinger. Jeg kan godt se, at en ophævelse af sammenkædningsreglerne måske ville gribe ind i disse forhandlinger lige nu, fordi han har nogle tanker om, hvad han vil kæde sammen, men 35 pct.-reglen vedrører da slet ikke de forhandlinger, man for øjeblikket er i gang med, så den kunne man da godt fjerne. Og hvis man ikke kan gøre det nu, vil hr. Poul Erik Dyrhund og arbejdsministeren så

være med til det senere i folketingssamlingen, når forligsmandens forhandlinger er overstået?

Og så til hr. Per Stig Møller, som talte om noget i 1970'erne, hvor nogle små grupper lavede et eller andet. Men det kan da ikke have haft noget med det her at gøre, for dengang var den nuværende forligsmandslov da også gældende, og derfor ved jeg ikke rigtig, hvordan de dér små grupper i 1970'erne kunne gøre noget, som havde noget med forligsmandsloven at gøre.

Arbejdsministeren sagde også, at det helst skulle komme fra parterne. Men betyder det, at hvis ikke det kommer fra parterne, så er regeringen alligevel villig til at se på spørgsmålet om at demokratisere? Er regeringen indstillet på, at man under alle omstændigheder kan tage sagen op her i Folketinget, selv om det ikke kommer fra begge parter?

Poul Nødgaard (FP):

Det kan godt være, det overrasker SF, men der er faktisk ting i lovforslaget, som tiltaler Fremskridtspartiet, fordi det tager klar retning mod at rette op på skævheder, der rammer vores lønmodtagere.

Når jeg siger det på den måde, er det ganske enkelt, fordi vi i Fremskridtspartiet mener, at fremskridt væsentligst opnås gennem øget frihed for den enkelte. Men denne frihed mener vi at kunne sige ikke for tiden er fuldt herskende på forligsområdet. Jeg synes derfor, det er godt, at SF rejser sagen her i dag, så Folketingets partier frit kan drøfte en sådan sag.

Jeg vil væsentligst beskæftige mig med sammenkædningsreglen. Denne regel kendes f.eks. inden for slagteriområdet, som forslaget også angiver. Jeg vil give et konkret eksempel, for der har sådan set ikke været konkrete eksempler fremme her i dag, og jeg tror, at det vil give os større forståelse for, hvad vi egentlig taler om.

På storslagteriet i Ringsted, også kaldet FSA, er man netop mod de ansattes vilje gået over til 4-dages-uge til ubodelig skade for de ansatte, hvis arbejdsdag nu bliver af en helt uhørt længde. Dette har de ikke ønsket. Men bestemmelserne er trukket ned over hovedet på dem, fordi de er ramt af sammenkædningsreglen.